

Küçüğüm

– GürhanGürses · 05 Eylül 2011

Sana, "Küçüğüm" diye hitap ediyorum ey sevgili, en sevgili Sezai Karakoç' tan ilhamla. Yazımın akışını sunuyorum: "Sevgiliye sitem ile başlayacak, suçlama ile devam edecek, ilanı aşk ile ahire erecek." Gönül diyarımın tek fatihi, sebepsiz neşem, ansız hüznüm diye protokol ağzı ile bu aşk töreninin sunumuna başlıyorum. "Dikkattt!" sizleri sevgilinin aziz hatırası münasebeti ile bu yazıyı okumaya ve ardından hayal kurmaya davet ediyorum.

Arz ederim sayın okuyucu.

Sana küçüğüm diye hitap ediyorum. Bir sevecenlik ifadesi, bir sahiplenme durumu, bir küçümseme vaziyeti şeklinde idrak et. Küçüğümün sen benim, kelimeler içinde en sıcak bulduğum, kendime en yakın hissettiğim. Senden başka "küçüğüm" bilmem.Özelimsin yani.

Biz acı çekmeyiz be küçüğüm, bizimkisi can değil öyle kabul et bir zahmet. Biz erkeğiz ama insan değiliz! Ne olacak ki? Vur gitsin, savur havaya uçsun aldıklarımı, çak kibriti tutuşsun yazdıklarımı.Ne olacak ki? Sil gitsin defterinden adımları, at gitsin senden uzağa fotoğraflarımı. Bu cana bir şey olmaz zannet. Sen öyle bil. Sen yak, yık her şeyi beni hatırlatan. Ömrüne öyle bir imza atacağım ki sen yaşarken ben olmayacağım küçüğüm.

Sen acıyı hiç tattın mı küçüğüm? Bir dikenin elini kanatması ya da yere düşüp taşların dizini yarması ya da elini bir kapı aralığında kıştırma gibi bir acı değil izaha kalktığım.Acı dedim acı, küçüğüm.Yürek yürek içinde hissettiğin, yangın yangın yandığın, okyanus okyanus içinde boğulduğun.Geceler boyu inlediğin gözlerin yaşlı bir şekilde. Sevmeyle, ayrılmayla ilgili. Senden uzak bir kavramdan bahsediyorum gerçi.

Sen soğuk yalnızlıkların esrarına bir bebek gibi çekinmeden sokuldun mu? Karanlığın en dibini mesken tuttun mu hiç? Göz yaşlarını dökerken karanlığa, rahatladın mı? Sen neler çektiğimi sahi bilir misin be küçüğüm? Gülen gözlerinle, bahtiyar yüzünle içimden geçeni görür müsün? Beyninden geçeni okur musun? Yorumun var mı bir köşe yazarı gibi aşkımız üstüne.

Desem ki bir şehri alt üst eden sarsıntılar içindeyim. Yüreğim bir fay hattı hareketliliğinden beter, zemin olarak Karakoçan'dan daha oynak. Sen de tutup o an ; yaşamla ölüm arasında gidip gelen dudağıma tüm acılarımı unutturacak bir ab-ı hayat verebilir misin? Sahi aşkımın Hızır'ı mısın sen? Değilsen nesin sen, kimsin? Ne işe yararsın sahiden? Yok oluyorum, yitip gidiyorum farkında mısın?

Sen sevmenin ne demek olduğunu bilir misin küçüğüm? Hariçten gazel okumak değildir yazdıklarım.Dışarıdan maça müdahale etmek değildir ifade ettiğim. Her kelimedede binlerce göz yaşı

saklıdır, her noktada binlerce iğne sızısı vardır yüreğime batan. İdrak mekanizması sigorta attırır inan.Yaklaşma bana desem, gözün keser mi küçüğüm? Yaklaşma, patlamak üzere olan ve saati her an'a kurulu olan bir bombayım ben. Fitol tutmaz bu aşk, iflah olmaz bu yürek. Belam olur musun? Cesaretin var mı?

Sen her şeyini bir kalemde feda edercesine sevebilir misin küçüğüm? Bana kavuşmanın evvelinde ölüm bile olsa gözü kapalı gelir misin? Söyle canımın içi, sen beni bir ömür boyu sevebilecek cesarete sahip misin? Dur! Sakın cevap verme. Hiçbir zaman öğrenmeyeyim kanayan yüreğimin avuntusunu. Benim uğruma her şeyden vazgeçeceğini, beni nasıl arzulayacağını bilmeyeyim dur. Umut fakirin azığı, aşk bizim kırıntımız senden dökülen, nasiplendiğimiz, göğerdığımız.

Sen gökyüzüne bakıp, yağmur bulutları gibi uzun uzun düşündün mü hiç sonsuzluğun manasını? İşte sana olan sevgim de sonsuzluk kadardır.Lütfen başını kaldır ve gör. Sonra bırak kendini sonsuzluğun kollarına. Umudu tükenmiş hastalar gibi, elimin seni tutamadığı, kollarımın seni saramadığı o yerde bırak sevgim sarsın ruhunu baştan aşağı.Sırlısıklam bir aşk yağmuru iliğine dek ıslatsın seni. İslan be küçüğüm, sırlısıklam ruhum zaten. Gözyaşları dört mevsim bulutlar misali duygularımın üstünde sağanak sağanak, bir şemsiyem bile yok sevgiliden yana. İslan babam İslan.

Sen yine beni sevdiğini unutma küçüğüm.Yaşa beni doya doya. İçinde bir canmışım, can içre cananmışım gibi hisset. Farzet ki kalbinmişim. Kalpsiz insan olamayacağına göre bensiz olamazsın değil mi küçüğüm, bensiz edemezsin değil mi? Söyleme boş ver. Canın sağ olsun.

İşte küçüğüm; sen hep gül, sen hep eğlen, sen hep mutlu ol. Bütün şaklabanlıkları yüreğimin senin bir anlık tebessümün içindir. Bunu bil. Bütün hokkabazlığı serazat yüreğimin, seni birazcık da olsa şad edebilmek içindir.Bütün çocukça hallerim sendendir, kızma bana. Hoş gör beni, güzel tut beni. Bir sıkımlık canımız var şu üç günlük beter dünyada. Bir içimlik baldıran canımız var yalan dünyada. Son yoksan ne ederim ben.Senin olmadığın adres, çıkmaz sokak. Senin olmadığın yaşam, bir mevta hayatı. Gerisi muhayyel bir yaşam.

Beni düşünme küçüğüm. Bir tek sen mutlu ol. Bir tek sen gül. Bir tek sen umut ol. Beni düşünme. Ne eder eder gelirim üstesinden acının, yalnızlığın, mutsuzluğun, umutsuzluğun. Nasırlı eller gibi yüreğim var. Acı koymaz inan küçüğüm. Eziyet namına, cefa namına ne varsa vursunlar sırtıma. Senin ezan, cefan, kadan, tasan bana yüklensin. Sen ağlama yeter ki, sen üzülme. Dökme göz yaşını. Dayanamam ben. Ben sana deli divane, ben sana vurgun, ben sana Mecnun. Ben sana kul köle.Bu kadar dua yeter mi?

Mutluluğun olmalıyım esasen. Suratında ekilmeyen gülüşün, gamzen olmalıyım, ok kirpiğin. Servi boyun olmalıyım, ince belin.Senin olmalıyım bir tek, senden bir parça nasılsa; yürek gibi, göz gibi.. Anla be küçüğüm sana olan aşkı mı? Hücre hücre yürüyüşüm sanadır. Korkma, kaçma! Gelen yüreğimin ayak sesleridir, marşlarım isminle başlar.Marş ileri, hedef sevgilinin yüreği.

Beni yerden yere vuran, beni kul köle eyleyen aşkıyı gör.

Sen Şems'sin ben Mevlana.

Sen Leyla'sın ben Kays.

Sen Züleyha'sın ben Yusuf. Uzatabiliriz bu aşk kahramanlarını. Sen busun, ben şuyum diye. Kendimizi kıyısından köşesinden bir yere monte edebiliriz bu kitabın. Bu çerçevenin içine sığdırabiliriz tüm sevincimizi.Yakışmaz değil hani.Üç kuruşluk aşkların el üstünde tutulduğu et pazarında ruha hitap ediyoruz.

İstersen kız bana küçüğüm; istersen bağır boğazını yırtarcasına, istersen çağır coşkun sularca. Küfret istersen; dök içinde her ne var ise. Ben susarım, konuşmam asla. Sen yap istediğini. Her şeyi söyle, aklına gelen her şeyi. Seni sevmiyorum de mesela, nefret ettiğini belirt.Yalvarırım bir tek, bir tek seni sevmediğimi söyleme.Dayanamam ben buna, doğru değil hem de. İnan doğru değil bu yazdıklarım. Sen yine beni sevdiğini unutma küçüğüm. Gör aşkıyı, halimi, vaziyetimi.Başımın içinde bir böcek gibi dolaşan, beni çıldırtan, beni sana mecbur eden, beni sana mahkum eden aşkıyı.

Anla be küçüğüm, amacın yalvartmak mı yoksa? Eğer öyleyse dur o zaman. Al işte hançer, baldıran zehrinden parlayan keskin yüzü, Sokrates'ten miras. Ben yalvarıyorum, beni sen öldür diye. Tüm yaşadıklarımızı bir film gibi muhayyelinde canlandırıp son bir kez hafıza kartından silebilir misin beyninin? Cesaretin var mı yeni bir formata? Yelken açabilir misin yalnız ve sonsuz sularında evrenin bir başına? Beni silebilir misin küçüğüm belleğinde. Beni unutabilir misin? Bir defter silgisi ile silebilir misin kolayca?

Gel o zaman ihanet edelim ayağımıza takılan prangalara, elimize atılan kelepçelere. Beynimizin avlusunda çöreklenen zararlı düşüncelere ve arsız otlara benzeyen sürgünlere rest çekelim. Gel tekrar küçüğüm ol benim. Gel tekrar bir tek benim ol. Bu ilanadır yüreğimin sensizlikte naçar bir halde dile gelen, söze gelen, yokluğuna isabet eden. Bu bir rest yazısıdır küçüğüm. Resti çeken el, son eli kazanır. Sen kazandın yine. Restine rest çekmeyeceğim. Pes artık.